

קטעי עתונות

ירושלים
שבועון ידיעות אחרונות
21 אוגוסט 1988

פרס היツירה

ביום ראשון חולקו בבית הספר בתל אביב פרסי היツירה של קרן ראש הממשלה ליאשכול את הפרסים קיבלו השנה אויר אורלב, אהרון אמר, ארן ביטון, דודו ברק, ישראל הר, אייל מנור, חיים נגין, עודד סברדליך, שמחה דר ומנחם שדרה.

פרס היツירה, המשותף לשדר רראש הממשלה ולמשרד החינוך, מעניק ש"ח לחודש ממשך שנה שלמה, לירצח שנבחר להשתתפות מברכתו לכתייה. מי שזכה ליחס שפיר, התאכוב. ייחס נבון, שר החינוך, יציג שני ממשרדים. הוא ברך את נציגים מוחפזו על כויתו בפרס נובל והביום משאלה, שאגדת הספרים תמיין לבקר בארץ. לא פחות. גם קיווה שמחפחו אבן גייז. לאחר מכן הזהיר מפני עירוב השואה בוויוכו הפליטי בארץ ומיהר לאסיפה בחירותם בירושלים.

יחס שפיר, שכאמור לא הגיע לטקס, שלח מברק ברכה. בין השאר כתב את המשפט הבא: "באחדותך זוחנן", לא יאמאן.

קטעי עתונות

21 אוגוסט 1988

מעדריב

ברכה

להבליט המאחד על פני המפץ

לחנן דברים שהעוברו בשמו של ראש הממשלה יצחק שפי, שנודע מטעק תלוקת פטש וויהה השבעתי נגיד במני, צער, להשתתק עמו השטה בטקס הענקת פרס היツירה, מושאים את שמו של ראש הממשלה לוי אש"ר כל ולל, לעשרה ספרנים ומשוררים. ברכתי להחנני הפטש שלחו אמא בדך זר. מהלצת שמקבלים מהם עשרה הספרים יאפשרו להם להיפנות, לפחות שנה אחת, לעובודם הספרותית כשם ששהווים מכל על של פרנסת.

וזה הקרה מבוטמת של המדינה והממשלה למעינות צייר זה. של אישיותה בתורה היהודית ויעיד לו לעמימות צייר זה.

עשרה מקבלי הפרס מייצגים קשת נרחבת של ספרנים ומשוררים, אשר יהוו הם מהווים אחדות נינית להתנוותם בה ולהתבונן בה. מוציאים אלו עבר הבחים לבסטה ה'ג', בעיצומה של מערכת הבחים שחוותה את פרק ממשל האחדות הלא אסוציא. אל למ להתייחס מדוין האחדות וכן השווים באחדות, כי אם אינה מוצאת את יסוייה בממשלה לאו-סית, בנסיבות של אמת כהונתו.

מקווה אני, כי איני יראה יודעה, בדורכם שלם, את ההונן היהודית והיהודית ובליעו בציורייהם את המאה זו על פני המפץ.

בכבודם לוכבים: אויר אורלב, אהרון אמר, אויר ביטון, דוד ברק, ישראל הר, אייל מנד, חיים נגין, עודד סברדליך, שמחה דר ומנחם שדרה. ומי יתן ונצליה בשנים הבאות להבדلات מספר המunkenים יהיה זה יודע של ממש לחוי הוויה והתרבות בארץ ישראל.

ברוכה,
 יצחק שפיר

קטעי עתונות

העולם הזה
תל אביב
19 אוגוסט 1988

זה... מה הם אומרים...

ישראל הר:

אני רוצה להודיע לנושאים שלא קיבלתי אף אגרה!

פרס הוא חבר חשוב לכל יוצר. פרס הוא הכרה של המינסיד, וגם סכום שיכל לשחרר את הזכות בו מדאנטי פרנסת, ולאפשר לו להקים את זמנו ליצירה. אבל, כמובן של פרסים, הם ניתנים למתייעצות, והשאר ממשיכים לקוות.

והנה השניה, למעשה ממש השבוע, מקבל הספרות משורדי-אורך ישראל הר שני פרסים חשובים. פרס היוצרים מטעם ראש הממשלה ע"ש לוי אשכול, וכן פרס אקרים. האס זה מהפץ בחיק, שאלתי את ישראל הר.

לטמי לא. זה נכון שבסכום ריבוע עלי יפה נאדור במספר חמוץ ששותה ושות דקota בסותה, וזה נכון שגם במספר חמוץ כינוי מיזוחה כתישים עליה את כל הפרטים, אבל מלבד זאת כפה זו שינה את חיינו.

• בכלל זאת, פרסים זה בקבוק, ואתה יبول אתן להשתחרר מבניין טרנשטיין, והלום של כל סופר.

בז לא מורייך. פרס ראש הממשלה הוא אכן פרס בסוף, ובנגניהו הארץ, כפרם גורה, הם נתונים משבירתם של כויה בקשר שנה אחרת. אבל אתה לא יכול לומר גם משוכחות כוותנו גורה, והשבורת שיל זיה א' ב-100 שקלים יותר.

• אז תווית על הפרם כדי להמשיך לעבוד ולקלבל משכורת גבורה ב-100 שקלים? אם לא תחיה לי ביריה.

• ומה לגבי פרם אקרים? במה בפת זה? זה לא כסף בכלל, ולכן זה גם נקרא "אות אקרים", ולא פרם אקרים. זה רק כבוד.

• במלילים אחרות, מה שאותה אroma הוא שישראל במקומות שני הספרים היו, למשל, קונים אלף ספרים

פרסים

שלא זמיהו אותם נונער, היהת יותר שמחה. כי אף יותר שמחה זה גם היה כסף וגמ זיין קראים אותו.

• את אות אקרים קובלות על עירובית "ספריות תרмол", 200 ספרים מגוינים שאירוען לכנסותם את דן?

ספרית רוטשילד הנקה בשיל הרילם. אבל יайл דתת הפעזה סוכת, יכול היה כל אחד לכנסות ספר של חומר. אבל אין הפעזה מכבה, וכן אפשר לכנסות אותם אבל בשלשות גניות בארץ, והנותן ספר מוסדר-חביבו, לפעמים בשוקם, ולפעמים בסיטופין.

• כוכבה בשני פרומים זוקרתיהם בשבוע אחד, והוא בוגה להגר מסיחן. אף אגדה אחת. אבל אני יודע כל הזמן שאני חיבר, אני מתהוו דז'ורדה שם' להחדר למלם.